

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court of the United Kingdom — fortolkning af artikel 49 TEUF og 63 TEUF — nationale skatter, der er i strid med fællesskabsretten — tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld — to alternative søgsmålsgrunde, der på samme tid i henhold til national ret står åben for skattepligtige personer med henblik på at kræve tilbagebetaling af skyldige beløb, og hvoraf den ene har en længere søgsmålsfrist end den anden — national lovgivning, hvorved den længste frist uden varsel forkortes med tilbagevirkende kraft — forenelighed med effektivitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning

Konklusion

- 1) I en situation, hvor de skattepligtige ifølge national ret kan vælge mellem to mulige retsmidler med henblik på tilbagebetaling af skat, der er opkrævet i strid med EU-retten, og det ene af disse har en længere forældelsesfrist, er effektivitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning til hinder for en national lovgivning, som uden varsel og med tilbagevirkende kraft forkorter denne forældelsesfrist.
- 2) Den omstændighed, at muligheden for at anvende det retsmiddel, der har en længere forældelsesfrist, på det tidspunkt, hvor den skattepligtige anlagde sag, først for nylig var blevet anerkendt af en lavere ret og først senere blev endeligt bekræftet af den højeste domstolsmyndighed, har ikke betydning for svaret på det første spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 13.10.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-411/12) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — eltakstnedsættelse — beslutning 2011/746/EU — støtte, der er uforenelig med det indre marked — tilbagesøgning — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2014/C 52/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, D. Grespan og S. Thomas, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, bistået af S. Fiorentino, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — statsstøtte — undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme artikel 3, 4 og 5 i Kommissionens beslutning 2011/746/EU af 23. februar 2011 om Italiens statsstøtte til Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA og Syndial SpA (EUT L 309, s. 1) — forpligtelse til straks at tilbagesøge den støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, og at underrette Kommissionen herom

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2011/746/EU af 23. februar 2011 om Italiens statsstøtte C 38/B/04 (ex NN 58/04) og C 13/06 (ex N 587/05) til virksomhederne Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA og Syndial SpA, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos Portovesme Srl og Eurallumina SpA at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked i nævnte beslutnings artikel 2.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 17.11.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA mod Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal)

(Sag C-425/12) ⁽¹⁾

(Fremgangsmåderne for indgåelse af offentlige kontrakter inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — direktiv 93/38/EØF — manglende gennemførelse i national ret — medlemsstatens mulighed for at gøre dette direktiv gældende over for et organ, der har koncession på levering af en offentlig ydelse, når denne retsakt ikke er gennemført i national ret)

(2014/C 52/28)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA

Sagsøgt: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — fortolkning af artikel 2, stk. 1, litra b), artikel 4, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199, s. 84), som ændret ved Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/4/EF af 16. februar 1998 (EFT L 101, s. 1) — direkte virkning — spørgsmålet, om det er muligt for en medlemsstat at påberåbe sig nævnte direktiv over for et organ, der har koncession på levering af offentlige ydelser, når retsakten ikke er gennemført i national ret

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, artikel 14, stk. 1, litra c), nr. i), og artikel 15 i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/4/EF af 16. februar 1998, skal fortolkes således, at de ikke kan gøres gældende over for en privat virksomhed alene med den begrundelse, at denne virksomhed er eneste koncessionshaver til levering af en offentlig tjenesteydelse og dermed er omfattet af dette direktivs personelle anvendelsesområde, når direktivet endnu ikke er blevet gennemført i denne medlemsstats nationale ret.

En sådan virksomhed, der ved en akt udstedt af en offentlig myndighed har fået til opgave at levere en offentlig tjenesteydelse under den offentlige myndigheds tilsyn, og som med henblik herpå har fået tillagt særlige beføjelser ud over dem, som følger af de regler, der finder anvendelse i forholdet mellem borgerne, er forpligtet til at overholde bestemmelserne i direktiv 93/38, som ændret ved direktiv 98/4, og en medlemsstats myndigheder kan derfor gøre disse bestemmelser gældende over for virksomheden.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. december 2013 — sag anlagt af X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Sag C-437/12) ⁽¹⁾

(Interne afgifter — artikel 110 TEUF — registreringsafgift — lignende indenlandske varer — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked)

(2014/C 52/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

X

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — fortolkning af artikel 110 TEUF — interne afgifter — nationale retsfor skrifter, hvorefter der opkræves registreringsafgift ved første brug af et køretøj på det nationale vejnet — afgiftsbeløb der fra 2010 afhænger af CO₂-udstødningen — køretøj taget i brug i udlandet i 2006 og indregistreret på det nationale område i 2010

Konklusion

1) Med henblik på anvendelsen af artikel 100 TEUF er lignende indenlandske varer, der kan sammenlignes med et brugt køretøj,

såsom det i hovedsagen omhandlede, der første gang er taget i brug før den 1. februar 2008, og som blev indført og indregistreret i Nederlandene i 2010, de køretøjer, der allerede befinder sig på det nederlandske marked, og hvis kendetegn mest svarer til det omhandlede motorkøretøjs.

2) Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en afgift såsom afgiften på personbiler og motorcykler (»belastning personenauto's en motorrijwielen«), der var i kraft i 2010, hvis og for så vidt som størrelsen af dette afgiftsbeløb, der pålægges indførte brugte køretøjer i forbindelse med deres indregistrering i Nederlandene, overstiger det laveste residuelle afgiftsbeløb, som indeholdes i værdien af lignende brugte køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 22.12.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Actavis Group PTC EHF og Actavis UK Ltd mod Sanofi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-443/12) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af dette certifikat — successiv markedsføring af to lægemidler, der helt eller delvist indeholder den samme aktive ingrediens — sammensætning af aktive ingredienser, hvoraf den ene allerede er blevet markedsført i form af et lægemiddel med en enkelt aktiv ingrediens — mulighed for at opnå flere certifikater på grundlag af et og samme patent og to tilladelser til markedsføring)

(2014/C 52/30)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Actavis Group PTC EHF og Actavis UK Ltd

Sagsøgt: Sanofi

Procesdeltager: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 3, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelser for opnåelse af et supplerende beskyttelsescertifikat — begrebet »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — mulighed for at udstede et certifikat for hvert lægemiddel, når patentet dækker flere lægemidler